
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 46

Rozeslána dne 12. června 1996

Cena Kč 19,70

O B S A H:

161. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 15. května 1996 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 35, 65 a § 92 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů
162. Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se provádí zákon o ochraně chmele
163. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Irskem o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
164. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zřízení turistických stezek protínajících státní hranice
165. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o bezvízových cestách občanů
166. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o vědeckotechnické spolupráci
167. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Prováděcího plánu kulturní, školské a vědecké spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Republiky Slovinsko na léta 1995 – 1997
168. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Prováděcího programu kulturní a školské spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Egyptské arabské republiky na léta 1996, 1997 a 1998

Opatření ústředních orgánů

Opatření Českého statistického úřadu, kterým se mění a doplňuje program statistických zjišťování na rok 1996

Redakční sdělení o opravě chyb v zákonech č. 142/1996 Sb. a č. 148/1996 Sb.

161

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 15. května 1996 v plénu ve věci návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení ustanovení § 35, 65 a § 92 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Dne 12. února 1996 byl doručen Ústavnímu soudu návrh, opatřený 42 podpisy poslanců Parlamentu České republiky, jehož předmětem je požadavek na zrušení výše uvedených ustanovení zákona č. 247/1995 Sb. Ústavní soud nejprve ověřil formální náležitosti návrhu a zjistil z připojeného podpisového archu poslanců, že v jednom případě jde o duplicitní podpis. I když tím klesl počet poslanců na 41, jsou splněny zákonné podmínky § 64 odst. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Ústavní soud se dále zabýval ověřením formální přípustnosti návrhu skupiny poslanců co do jeho obsahu a zjistil, že návrh na zrušení ustanovení § 35, 65 a § 92 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. je přípustný z hlediska čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“). Naproti tomu návrh skupiny poslanců, aby Ústavní soud rozhodl o zrušení uvedených ustanovení zákona podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy, odporuje Ústavě samé, protože ta v čl. 87 odst. 1 pod písmenem b) uvádí zrušení jiných (nižších) právních předpisů, než jsou zákony. Zrušení ustanovení zákona na základě čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy není tedy možné.

S výše uvedenými výhradami splňuje však ústavní stížnost formální předpoklady. Věcně napadá skupina poslanců ustanovení zákona č. 247/1995 Sb., jež se týkají zavedení tzv. volebních kaucí. Pokud jde o Poslaneckou sněmovnu, zákonná úprava stanoví, že politická strana nebo koalice, jejíž kandidátní listina byla ve volebním kraji zaregistrována, složí do tří dnů po oznámení o registraci kauci 200 000 Kč, přičemž složení kauce je podmínkou zahájení tisku hlasovacích lístků příslušné politické strany nebo koalice. Pokud kauce není složena, hlasovací lístky se nevytisknou. Kauci vrátí krajská volební komise politické straně nebo koalici za podmínky, že tato strana či koalice postoupila do prvního skrutinia, to znamená, že získala alespoň 5 % odevzdaných platných hlasů v celostátním měřítku. Částky, které se nevracejí, jsou příjmem státního rozpočtu.

Kromě kaucí pro volby do Poslanecké sněmovny napadá skupina poslanců též kauce pro volby do Senátu (§ 65 citovaného zákona). Zákonná úprava tu vychází z toho, že jednotliví kandidáti jsou povinni po oznámení o jejich registraci složit kauci 20 000 Kč a oznámit to obvodní volební komisi. Složení kauce je podmínkou pro zahájení tisku hlasovacích lístků. Při nesložení kauce se hlasovací lístky netisknou. Také v tomto případě je vrácení kauce tomu, kdo ji složil, vázáno na podmínku jisté míry volebního úspěchu; částka se vrací, jestliže kandidát získá ve volebním obvodu alespoň 6 % z celkového počtu odevzdaných platných hlasů. Také v tomto případě jsou částky, které se nevracejí, příjmem státního rozpočtu.

Skupina poslanců vychází ve svém návrhu z pojmu kauce jako synonyma jistoty, resp. záruky. Konstatují, že v českém právu byla kauce dosud institutem občanského a obchodního závazkového práva a že se jí používá též v občanském soudním řízení, v daňovém (správním) řízení a v trestním právu procesním, že kauce slouží především k zajištění soukromoprávního závazku anebo k zálohování zákonné daňové povinnosti, a zdůrazňují, že taková kauce za žádných okolností nepropadá ve prospěch státu. Pouze v trestním řízení a ve speciálních případech mají kauce též povahu sankce. Navrhovatelé zdůrazňují, že kauce zavedená zákonem č. 247/1995 Sb. (v textu návrhu je zřejmě omylem uvedeno č. 247/1992 Sb.) svou povahou neodpovídá obvyklému pojmu kauce a je vlastně sankcí „sui generis“ připomínající státem organizovanou hazardní hru.

Skupina poslanců se ve své další argumentaci obrací k úpravě aktivního a pasivního volebního práva jakožto institutu práva ústavního. Vyslovují názor, že napadený zákon v ustanoveních § 35 a 65 porušuje ústavní meze výkonu volebního práva ve dvou podstatných otázkách: zavádí povinnost subjektů volebního práva složit kauci

jako podmínku pro vytištění hlasovacích lístků a dále zavádí institut „nevrácení kauce“ a nevrácené kauce zařazuje mezi příjmy státního rozpočtu.

Pokud jde o první otázku, namítají, že pravidelné uskutečňování voleb, jejich organizace a finanční zabezpečení je mezinárodněprávně převzatou a ústavně stanovenou povinností státu. Žádná ústavní norma nepřipouští, aby stát podmiňoval splnění své zákonné povinnosti zahájit tisk hlasovacích lístků složením kauce a aby politickým stranám a občanům byla uložena povinnost jejich tisk financovat nebo jej garantovat kaucí.

Také propadnutí kauce ve prospěch státního rozpočtu pokládá skupina poslanců za odporující jak ústavním předpisům, tak i mezinárodněprávním závazkům České republiky. Navrhovatelé uvádějí, že propadnutí kauce ve prospěch státu je zcela nezávislé na vůli a chování subjektu a že vůbec není vyvoláno jeho protiprávním chováním. O tom, zda kandidát získá alespoň 6 % z celkového počtu platných hlasů, rozhodují výlučně voliči. Vnitřní rozpor volebního zákona spatřují i v tom, že volební kauce odporují § 84 volebního zákona, podle něhož se všechny výdaje orgánů státní správy, obcí a volebních komisí, spojené s volbami do Parlamentu, hradí ze státního rozpočtu. Ustanovení zákona o propadnutí kaucí ve prospěch státu považují za finanční sankci v neprospěch zaregistrovaných politických stran a kandidátů za to, že ve volbách neuspějí, a současně za vynucený mimořádný příspěvek méně úspěšných politických stran a kandidátů ve prospěch státu.

Konečně pak se skupina poslanců obrací proti volebním kaucím s poukazem na skutečnost, že nevytištění hlasovacích lístků řádně přihlášených a oficiálně zaregistrovaných kandidátních listin a kandidátů z důvodu nesložení kauce je neústavním zásahem do ústavního práva všech politických stran podílet se na tvorbě Parlamentu a do ústavního práva jednotlivých občanů ucházet se o volební přízeň voličů a o parlamentní mandát. Namítají, že Ústava předpokládá politický systém založený na svobodném a dobrovolném vzniku a na volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy, zatímco ustanovení volebního zákona politickým stranám a koalicím s menším majetkovým zázemím faktickou možnost účastnit se voleb odírají. Kauce je překážkou volné soutěže a nutí politické strany, aby se orientovaly na materiální stránku činnosti či hledaly podporu od jiných subjektů, z nichž plynou příjmy bez ohledu na demokratické cíle a principy.

V této souvislosti namítají rovněž porušení zásady rovnosti ve volbách tím, že je možné nepřipustit k účasti na volbách subjekty, které nemají v celostátním měřítku 1 600 000 Kč pro jedny volby. Tato částka se může z hlediska jiných subjektů zdát nepodstatnou, může však u menších subjektů s nevelkým majetkovým zázemím vést k vyloučení z voleb. Skupina poslanců vyslovuje názor, že jakákoli částka, bez ohledu na její výši, jako podmínka výkonu pasivního volebního práva zvýhodňuje subjekty, které jsou lépe připraveny k soutěži na ekonomickém poli než k soutěži na poli myšlenek a ideí. Rovnost je třeba chápat jako možnost účastnit se moci zákonodárné bez jakéhokoli majetkového omezení. Volební zákon však může v naplnění pasivního volebního práva účinně zabránit zaregistrovaným stranám a kandidátům právě pro nedostatek majetku.

V závěru svého návrhu poukazuje skupina poslanců na rozpor volebního zákona, pokud jde o jeho ustanovení o kaucích, s čl. 5 a čl. 19 odst. 1 a 2 Ústavy a s čl. 4 odst. 1, 2 a 4, čl. 11 odst. 2, čl. 20 odst. 4, čl. 21 odst. 1 a 4 a čl. 22 Listiny základních práv a svobod a dodává, že Česká republika je vázána i ve svém volebním právu mezinárodními smlouvami, zejména též čl. 3 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, v níž se uvádí závazek konat volby za podmínek, které zajistí svobodné vyjádření názorů lidu na volbu zákonodárného sboru. V této souvislosti též poukazují na zákaz diskriminace podle čl. 14 Úmluvy.

Návrh skupiny poslanců zaslal Ústavní soud podle § 69 zákona č. 182/1993 Sb. Parlamentu České republiky se žádostí o písemné vyjádření do 30 dnů ode dne doručení. Na tuto výzvu obdržel dne 22. března 1996 Ústavní soud písemné vyjádření Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, podepsané jejím předsedou PhDr. Milanem Uhdem, v němž se uvádí, že volební zákon i ve svých ustanoveních o kaucích byl schválen předepsanou většinou a prošel řádným procesem schvalování a vyhlášení, takže představuje stupeň dosaženého konsensu v rámci Parlamentu. Pokud jde o důvody zavedení volebních kaucí, cituje se jednak potřeba omezení roztržitého politických sil v České republice, jež by mohla vést ke ztížení funkce zastupitelského orgánu, a zejména pak se poukazuje na vysoké náklady, jež státu vznikají při tisku hlasovacích lístků za předpokladu, že soupeřících politických stran a kandidátů je neúměrně vysoký počet. Konečně pak odkazuje vyjádření Parlamentu České republiky na důvodovou zprávu k vládnímu návrhu volebního zákona, v jejíž obecné části se uvádí, že „se v zákoně zakotvují kauce kandidujících politických stran při volbách do Poslanecké sněmovny a do Senátu, a to na základě zkušeností ze zahraničí, konkrétně z Francie“.

II.

Podle § 13 zákona č. 182/1993 Sb. se pro zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení, tj. pro rozhodnutí podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy, vyžaduje většina alespoň devíti přítomných soudců. Návrh na

zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení je zamítnut v případě, jestliže se pro něj tato zákonem požadovaná většina nevysloví, tj. i v případě, kdy se pro zamítnutí vysloví pouze menšina soudců, většina, hlasující pro zrušení, čítá však méně než devět soudců (Pl. ÚS 36/93, Pl. ÚS 4/95).

V rozhodované věci se většina osmi soudců vyslovila pro zrušení § 35 zákona č. 247/1995 Sb. a pro zamítnutí návrhu na zrušení § 65 a § 92 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., menšina sedmi soudců se vyslovila pro zamítnutí návrhu v celém rozsahu.

Stanovisko relevantní menšiny, vedoucí k nedosažení zákonem požadovaných devíti hlasů pro zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení, se zakládá na následujících argumentech:

Podle ustanovení § 35 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. je ve volbách do Poslanecké sněmovny politická strana nebo koalice povinna složit kauci 200 000 Kč ve všech volebních krajích, v nichž byla kandidátní listina politické strany nebo koalice zaregistrována. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení se kauce politické straně nebo koalici vrací, pokud postoupila do prvního skrutinia, tj. v případě, jestliže politická strana získala více než 5 % hlasů nebo v případě koalice více než v § 49 odst. 2 a 3 zákona č. 247/1995 Sb. požadovaný počet hlasů. V této souvislosti nutno rovněž zmínit nárok politické strany na stálý příspěvek v případě získání nejméně 3 % hlasů ve volbách do Poslanecké sněmovny, přičemž tento příspěvek činí nejméně 3 000 000 Kč ročně (§ 20 odst. 4 a 6 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů).

Obdobná povinnost jako pro volby do Poslanecké sněmovny je stanovena i pro volby do Senátu, a to pro každého, jehož přihláška byla registrována, složit kauci 20 000 Kč (§ 65 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb.). Podle odstavce 4 citovaného ustanovení se kauce vrací tomu, kdo získal ve volebním obvodu alespoň 6 % z celkového počtu platných hlasů.

Ačkoli volební zákon spojuje zakotvení volební kauce se zahájením tisku hlasovacích lístků, nejedná se o příspěvek na volby, nýbrž o speciální právní institut tvořící jednu z podmínek volitelnosti.

Čl. 5 Ústavy a čl. 22 Listiny základních práv a svobod zakotvují ochranu svobodné soutěže politických stran, přičemž tomuto účelu podřizují zákonnou úpravu všech politických práv a svobod, tudíž i práva volebního. Podle čl. 19 odst. 1 a 2 Ústavy a čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod platí všeobecnost a rovnost pasivního volebního práva pro volby do Parlamentu České republiky. Čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ve spojení s čl. 3 Dodatkového protokolu k této úmluvě zakotvuje zákaz diskriminace v právní úpravě svobodných voleb.

V posuzované věci nutno tedy zodpovědět otázku, zdali je volební kauce takovým komponentem zákonné úpravy volebního práva, jenž omezuje svobodnou soutěž politických stran.

Za svobodné lze považovat takové volby, v nichž existuje svoboda vstupovat se svou politickou alternativou do volebního procesu (tj. existuje svoboda zakládání politických stran a svoboda navrhování kandidátů na funkce poslanců ve většinovém systému), dále svoboda ucházet se o podporu voličů a komunikovat s veřejností, jakož i svoboda voliče vybírat z více politických alternativ, reprezentovaných více politickými stranami a více kandidáty na funkce poslanců.

Ústavní systém České republiky je založen na principu reprezentativní demokracie (čl. 2 Ústavy), přičemž podle čl. 19 odst. 1 a 2 Ústavy se volby do Poslanecké sněmovny konají podle zásad poměrného zastoupení a volby do Senátu podle zásad většinového systému.

Princip reprezentativnosti obsahuje především odvozenost složení zastupitelského sboru od politické struktury občanské veřejnosti. Obsahuje však i požadavek minimální reprezentativnosti subjektů (politických stran a hnutí) zúčastněných na politické soutěži. Jeho promítnutím je minimální reprezentativnost jako náležitost návrhu na registraci politické strany podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 424/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Obdobný požadavek je vyjádřen i v případě nezávislého kandidáta pro volby do Senátu v podmínce jeho přihlášky podle § 61 odst. 6 zákona č. 247/1995 Sb.

Právní řád České republiky obsahuje tedy nejen aposteriorní nástroje integrace politického systému (kterými jsou omezující klauzule), nýbrž i nástroje apriorní.

Účelem existence politických stran je politická reprezentace části veřejnosti, účast ve volbách a snaha jejich prostřednictvím získat zastoupení v zastupitelských sborech, především v Parlamentě, případně v dalších volebních orgánech veřejné moci.

Z hlediska voleb nutno tedy v první řadě svobodu politické soutěže spatřovat v ústavnosti podmínek volitelnosti politických stran. Při posuzování souladu napadených ustanovení volebního zákona s ústavními zákony a s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy je proto klíčovou otázkou, zdali zákonem vyžado-

vané volební kauce lze podřadit do rámce podmínek minimální reprezentativnosti strany, resp. nezávislého kandidáta a zdali zákonodárce zvolil za tím účelem adekvátní prostředek (tj. zdali minimální reprezentativnost lze prokazovat pouze určitým počtem podpisů sympatizantů politické strany, resp. určitým počtem jejích členů nebo i jinými prostředky).

Smysl volební kauce ve volbách do Poslanecké sněmovny je působení ve směru omezení účasti ve volbách stranám, jejichž reprezentativnost je nižší než 3 % odevzdaných hlasů (v opačném případě je totiž garantován státní příspěvek nebo i vrácení kauce). Jde tudíž o určité akcesorium k omezující klauzuli podle § 49 zákona č. 247/1995 Sb. Cílem tohoto akcesoria je omezit počet politických stran a hlasů pro ně odevzdaných, k nimž se při zjišťování volebních výsledků a přidělování mandátů podle § 49 odst. 3 zákona č. 247/1995 Sb. nepřihlíží.

Obdobný smysl a cíl sleduje i volební kauce v případě voleb do Senátu.

Argumentem ve prospěch vhodnosti kaucí jako podpůrného nástroje vypovídajícího o minimální reprezentativnosti strany, jakož i nástroje minimalizujícího počet hlasů, ke kterým se při zjišťování volebních výsledků nepřihlíží, mohou být možné spory o pravost podpisových listin nebo o okolnostech jejich pořizování.

Při poměrování omezení možnosti účasti ve volbách volební kaucí a smyslu a účelu volební kauce je potřeba zejména zvážit intenzitu tohoto omezení, tj. skutečnost, do jaké míry výška kauce pro nezávislé kandidáty a politické strany z pohledu požadavku minimální reprezentativnosti je podmínkou ústavně nepřijatelnou.

Pokud má kauce plnit svůj účel a smysl a současně neomezovat svobodnou a volnou soutěž politických sil, musí v propočtu na počet sympatizantů, naplňující podmínku minimální reprezentativnosti, představovat nepatrnou sumu, neomezující ani nejběžnější osobní výdaje. Tato podmínka je v právní úpravě voleb do obou komor Parlamentu České republiky splněna, i když u voleb do Poslanecké sněmovny na mezní hranici únosnosti.

Uvedené důvody vedly k závěru o souladu ustanovení § 35, 65 a § 92 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy, a tím k zamítnutí návrhu na jejich zrušení.

Předseda Ústavního soudu České republiky:
JUDr. Kessler v. r.

Práva na uvedení odlišného stanoviska k nálezu v protokolu o jednání a na jeho připojení k rozhodnutí s uvedením svého jména podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, využili soudci Ústavního soudu České republiky JUDr. Vladimír Klokočka, JUDr. Miloš Holeček, JUDr. Vladimír Paul a JUDr. Vlastimil Ševčík.

162

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 9. května 1996,

kterou se provádí zákon o ochraně chmele

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 14 zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele (dále jen „zákon“):

§ 1

Chmelařské oblasti a chmelařské polohy

(k § 3 zákona)

Chmelařské oblasti a v nich se nacházející chmelařské polohy jsou tvořeny katastrálními územími uvedenými v příloze.

Vedení evidence chmelnic

(k § 4 zákona)

§ 2

(1) Chmelnice se evidují pro každé katastrální území samostatně, s členěním na jednotlivé podnikatele s chmelem, popřípadě majitele chmelnice.

(2) Evidence obsahuje registrační číslo chmelnice, parcelní číslo, celkovou, produkční a pomocnou plochu chmelnice, odrůdu, kategorii a generaci rozmnožovacího materiálu, spon a rok založení chmelnice, jméno, příjmení a trvalý pobyt, je-li podnikatelem s chmelem osoba fyzická, nebo obchodní jméno a sídlo, je-li podnikatelem s chmelem osoba právnická, popřípadě jméno, příjmení a trvalý pobyt majitele chmelnice.

(3) Eviduje se produkční plocha chmelnice, která je tvořena v čele konstrukce spojnicí kotevních drátů v úrovni terénu, v podélném směru probíhá ve vzdálenosti 1,5 m vně od posledního vysázeného řádu. Zvlášť se evidují i části chmelnice mimo produkční plochu, které tvoří pomocnou plochu chmelnice.

§ 3

(1) Pro každé katastrální území vede Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále jen „ústav“) samostatný soubor registračních čísel.

(2) Přidělené registrační číslo chmelnice se upevňuje na všech čtyřech rohových sloupech konstrukce tak, aby nebylo poškozeno projíždějícími mechanizačními prostředky.

(3) V oznámení o zrušení chmelnice se uvede katastrální území, registrační číslo a výměra zrušené chmelnice.

Postup při označování chmele

(k § 6 zákona)

§ 4

Ústav provádí označování chmele na místě u podnikatelů. Za tím účelem zajistí

- a) zjištění hmotnosti každého chmelem naplněného obalu vážením na ověřených vahách,¹⁾
- b) uzavření horní části obalu plombou,
- c) upevnění označovacího štítku na postranním švu obalu dvěma plombami,
- d) zápis čísla a váhy každého obalu s chmelem do výkazu označeného chmele.

§ 5

Jde-li o chmel vypěstovaný v jedné z chmelařských poloh, uvádí se její název na označovacím štítku pod názvem katastrálního území. Označovací štítek má v tomto případě uprostřed svislý barevný pruh, a to u chmelařské polohy Údolí Zlatého potoka červený, u chmelařské polohy Podlesí zelený a u chmelařské polohy Polepská Blata modrý.

§ 6

Výkaz označeného chmele obsahuje

- a) název katastrálního území a okresu, v němž se chmelnice nachází,
- b) výměru chmelnice,
- c) je-li podnikatelem s chmelem osoba fyzická, jméno, příjmení a trvalý pobyt, a je-li podnikatelem s chmelem osoba právnická, obchodní jméno a sídlo,
- d) číslo obalu,
- e) hrubou hmotnost obalu s chmelem a hmotnost obalu,
- f) ročník sklizně.

¹⁾ § 9 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii.

§ 7

Je-li nutné označený chmel z důvodu ohrožení jeho jakosti nebo zdravotní nezávadnosti před ověřením přebalit, ústav na požádání podnikatele s chmelem odstraní z obalů s chmelem označovací štítky, po přebalení opatří obaly s chmelem novými označovacími štítky, zjistí hmotnost jednotlivých obalů s chmelem na ověřených vahách a vystaví o tom doklad. Obdobně ústav označí zbylý chmel po balení.

Postup při ověřování chmele

(k § 7 a 8 zákona)

§ 8

(1) Přihláška chmele k ověření obsahuje

- a) je-li podnikatelem s chmelem osoba fyzická, jméno, příjmení a trvalý pobyt, a je-li podnikatelem s chmelem osoba právnická, obchodní jméno a sídlo,
- b) počet přihlášených obalů s chmelem,
- c) místo balení,
- d) ročník sklizně,
- e) chmelařskou oblast,
- f) odrůdu chmele,
- g) údaje o vlhkosti a chmelových příměsích,
- h) datum přihlášení.

(2) Současně s přihláškou předloží podnikatel s chmelem seznam čísel obalů s chmelem přihlášených k ověření podle jednotlivých katastrálních území.

§ 9

Ústav po předložení přihlášky podnikatelem s chmelem provede ověření chmele v prostorách určených ústavem. Za tím účelem zajistí

- a) kontrolu úplnosti údajů na přihlášce chmele k ověření,
- b) kontrolu totožnosti chmele podle štítku,
- c) odstranění štítku a plomb z obalu,
- d) dohled na úpravy chmele,
- e) zapečetění a zaplombování obalů s chmelem, s výjimkou obalů s chmelem granulovaným a mletým,
- f) označení obalů s chmelem údajem o tom, zda jde o chmel upravený nebo neupravený.

§ 10

(1) Ověřovací listina obsahuje kromě údajů uvedených v § 7 odst. 3 zákona: evidenční číslo ověřovací listiny, druh obalů, počet, ověřovací čísla a hmotnost obalů s chmelem, způsob úpravy chmele, podpisy vedoucích zaměstnanců ústavu, datum a místo vystavení.

(2) Ověřovací listina vydaná pro ověřený chmel mísený podle § 8 písm. e) zákona musí obsahovat i evidenční čísla původních ověřovacích listin.

(3) Na jedné ověřovací listině může být uvedeno až 50 obalů s chmelem.

§ 11

(1) Písemné doklady o ověřování chmele se vyhotovují pro vývoz dvojjazyčně, a to česko-německy nebo česko-anglicky.

(2) Nápis na pečeti a plombách, jimiž jsou uzavírány obaly při ověřování chmele, se uvádějí v českém jazyce. Při ověřování chmele určeného pro vývoz se text na ověřovací značce, pečeti i ověřovací listině uvádí rovněž v jazyce německém nebo anglickém.

§ 12

Požadavky na jakost a zdravotní nezávadnost chmele

(k § 7 odst. 2 zákona)

(1) Vlhkost ověřeného chmele nesmí přesáhnout 12 hmotnostních procent a obsah chmelových příměsí 5 hmotnostních procent. Za chmelové příměsi se považují listy a jejich části, úlomky řapíků, části stopek delších než 30 mm a zlomky révy.

(2) Obsah dusičnanů, stanovených jako NaNO_3 , nesmí přesáhnout 15 000 mg na 1 kg sušiny chmele.

Metody zkoušení a odběr vzorků

(k § 14 písm. f zákona)

§ 13

(1) Hodnocení jakosti a zdravotní nezávadnosti provádějí orgány dozoru uvedené v § 10 zákona postupem stanoveným v § 14 až 17.

(2) Hodnocení jakosti a zdravotní nezávadnosti se provádí z průměrného vzorku. Průměrný vzorek se připraví smícháním dílčích vzorků odebraných z jedné dávky chmele. Průměrného vzorku o hmotnosti 200 g se použije k hodnocení jakosti metodami stanovenými v § 15 až 17.

§ 14

(1) Odběr dílčího vzorku neupraveného chmele se provádí ručně po rozpárání bočního švu obalu, střídavě ze spodní, střední a horní části obsahu obalu. Z každého obalu kontrolované dávky se odebírá jeden dílčí vzorek.

(2) Odběr dílčího vzorku chmele upraveného lisováním se provádí ručně po rozpárání horní části obalu vyseknutím chmele, a to při počtu balení kontrolované dávky

- a) do pěti balení obalů dva dílčí vzorky ze dvou obalů,
- b) od šesti do 15 balení obalů tři dílčí vzorky ze tří obalů,

c) od 16 balení obalů výše čtyři dílčí vzorky ze čtyř obalů.

(3) Odběr dílčího vzorku chmele upraveného mletím nebo granulací se provádí lopatkou z jednotlivých obalů, a to při hmotnosti kontrolované dávky

- a) do 100 kg dva dílčí vzorky ze dvou obalů,
- b) od 101 do 500 kg čtyři dílčí vzorky ze čtyř obalů,
- c) od 501 kg výše šest dílčích vzorků ze šesti obalů.

(4) Dílčí vzorky musí mít hmotnost nejméně 100 g.

§ 15

(1) Vzorek se zváží s přesností na desetinu gramu, rozprostře na tmavomodrý nebo fialový papír a vybere se chmelová příměs. Části stopek převyšující 30 mm se odstříhnou a zařadí do chmelové příměsi, která se zváží s přesností na desetinu gramu.

(2) Obsah chmelové příměsi v procentech se vypočítá tak, že hmotnost chmelové příměsi násobená stem se vydělí hmotností vzorku před vytríděním chmelové příměsi.

§ 16

(1) Neupravený chmel a chmel upravený lisováním nebo granulací se rozdrtí na částice o velikosti maximálně 2 mm. Pět až deset gramů chmelové drti se vloží do připravené hliníkové misky, vysušené při 105 až 107 °C a vychlazené v exsikátoru. Po uzavření misky víčkem se na analytických vahách zjistí hmotnost misky s drtí s přesností na tisícinu gramu. Potom

se suší v předem vyhřáté sušárně jednu hodinu při 105 až 107 °C. Po vychladnutí v exsikátoru se miska s vysušenou chmelovou drtí zváží s přesností na tisícinu gramu.

(2) Obsah vody v procentech se vypočítá tak, že od hmotnosti vzorku před sušením se odečte hmotnost vzorku po sušení, násobí stem a vydělí hmotností vzorku před sušením.

§ 17

Obsah dusičnanů se stanoví vysokoúčinnou kapalinovou chromatografií (HPLC) nebo průtokovou injekční analýzou (FIA).

§ 18

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. vyhláška Ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 78/1962 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o chmelařských výrobních oblastech, chmelařských polohách, povinném známkování chmele a o evidenci chmelnic,
2. § 20 a § 43 až 45 vyhlášky Ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Ministerstva spravedlnosti č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby.

§ 19

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. Lux v. r.

Seznam katastrálních území, která tvoří chmelařské oblasti a chmelařské polohy

I. CHMELAŘSKÁ OBLAST ŽATECKO:

Okres Rakovník:

Bdín, Bedlno, Břežany u Rakovníka, Bukov u Hořoviček, Čistá u Rakovníka, Děkov, Drahouš, Hokov, Hořesedly, Hořovičky, Hostokryje, Hředle, Hvozd, Choťšov u Rakovníka, Chrášťany u Rakovníka, Janov, Jesenice u Rakovníka, Kalivody, Klečetné, Kněževes u Rakovníka, Kolečov, Kolečovice, Kounov u Rakovníka, Kozojedy, Krakov, Kroučová, Krty, Krupá, Krušovice, Lhota pod Džbánem, Lišany u Rakovníka, Lubná u Rakovníka, Lužná u Rakovníka, Malinová, Milíčov, Milostín, Milý, Mšec, Mšecké Žehrovice, Mutějovice, Nesuchyně, Nouzov u Senomat, Nová Ves u Rakovníka, Nové Strašecí, Olešná u Rakovníka, Oráčov, Panoší Újezd, Pavlíkov, Petrovice u Rakovníka, Podbořánky, Pochvalov, Přerubnice, Příčina, Přílepy, Pšovky, Rakovník, Ruda u Nového Strašecí, Řeřichy, Řevničov, Senec u Rakovníka, Senomaty, Smilovice, Srbeč, Svojetín, Šanov u Rakovníka, Šípy, Švihov u Rakovníka, Tlestky, Třeboc, Třtice u Nového Strašecí, Tytry, Václavy, Veclov u Svojetína, Vlkov u Rakovníka, Vrbice u Hořoviček, Vsesulov, Všetaty u Rakovníka, Zavidov, Zderaz u Kolečovic, Žďár u Rakovníka.

Okres Kladno:

Beřovice, Bílichov, Břešňany u Zlonic, Byseň, Čeradice u Pálecku, Dolín, Drchkov, Drnek, Dřínov u Zlonic, Horní Kamenice u Lukova, Hořešovice, Hořešovičky, Hřešice, Jarpice, Jedomělice, Klobuky, Kobylníky, Kokovice, Královice u Zlonic, Kutrovice, Kvílce, Libovice u Slaného, Lisovice, Líský, Lotouš, Lukov, Malíkovice, Neprobylice u Kutrovic, Pálec u Zlonic, Páleček, Plchov, Poštovice, Pozdeň, Řisuty u Slaného, Sazená, Stradonice u Zlonic, Šlapanice v Čechách, Tmář, Třebíz, Vraný, Vrbičany, Zichovec, Zlonice.

Okres Louny:

Bedřichovice u Hříškova, Bezděkov u Žatce, Běsno, Bitozeves, Bílenec, Blatno u Podbořan, Blažim, Blšany, Blšany u Chlumčan, Brloh, Brodec, Březno u Loun, Břežany u Žatce, Břínkov, Břvany, Buškovice, Cítoliby, Čeradice u Žatce, Černčice u Loun, Černčice u Petrohradu, Číňov, Deštnice, Dětaň, Divice, Dobroměřice, Dobříčany, Dolní Ročov, Domoušice, Drahomýšl, Drahonice u Lubence, Dubčany u Liběšic, Dvěrce, Hlubany, Holedeč, Horní Ročov, Horní Záhoří, Hořany u Zbrašína, Hořetice u Žiželic, Hradiště nad Ohří, Hřivčice, Hřivice, Hříškov, Charvatce u Loun, Chlumčany u Loun, Chožov, Chraberce,

Chudeřín, Jimlín, Kaštice, Kličín, Kluček, Kněžice u Podbořan, Konětopy u Pnětluk, Koštice, Krásný Dvůr, Kryry, Kystra, Lenešice, Letov, Levonice, Ležky, Lhota u Nečemic, Liběšice u Žatce, Liběšovice, Libkovic, Libočany, Libořice, Libyně, Lipenec, Lipno, Lišany u Žatce, Líčkov, Líštany u Cítolib, Louny, Lubenec, Lužec, Malá Černoc, Malměřice, Malnice, Markvarec u Hřivic, Měcholupy u Žatce, Milčevy, Milošice, Minice, Mradice, Mukoděly, Nečemic, Nečichy, Nehasice, Nepomyšl, Neprobylice u Kaštic, Nová Ves u Hříškova, Nové Sedlo u Žatce, Obora u Loun, Očíhov, Očíhovec, Opočno u Loun, Orasice, Panenský Týnec, Pátek u Loun, Petrohrad, Pnětluky, Počedělice, Počerady, Podbořanský Rohozec, Podbořany, Postoloprty, Příběnice, Přívlaky, Pšov u Podbořan, Radíčeves, Radonice nad Ohří, Rvenice, Rybnany, Sádek u Deštnice, Sedčice, Selibice, Senkov, Šírem, Skupice u Postoloprty, Skytaly, Slavětín nad Ohří, Smolnice u Loun, Soběchleby u Podbořan, Solopysky u Loun, Stachov u Blšan, Staňkovice u Žatce, Stebno u Petrohradu, Stekník, Stradonice u Pátku, Stránky, Strkovic, Strojetic u Podbořan, Stroupeč, Sýrovce, Tatinná, Touchovice, Toužetín, Trnovany u Žatce, Třeskonice, Třtění, Tuchořice, Tvršice, Úlovice, Valov, Velemysleves, Veletice, Velichov u Žatce, Velká Černoc, Veltěže, Vesce u Drahonice, Větrušice, Vidhostice, Vidovle, Vinařice u Loun, Vlčí u Chlumčan, Vojnice u Koštic, Vojničky, Volenice u Počedělic, Vrbička, Vrbka u Postoloprty, Vroutek, Vršovice u Loun, Výškov u Počerad, Zálezly, Zálužice nad Ohří, Zbrašín, Zeměchy u Loun, Žabokliky, Žatec, Želeč u Žatce, Želevice, Železná u Libořic, Žerotín u Panenského Týnce, Žizelice u Žatce.

Okres Chomutov:

Libědice, Přeskaky, Soběsuky nad Ohří.

Okres Rokycany:

Čilá, Hradiště nad Beroukou, Kladruby u Radnic, Mlečice, Podmokly nad Beroukou.

Okres Plzeň-sever:

Chříč, Všehrady u Kralovic.

1. Chmelařská poloha Podlesí:

Okres Rakovník:

Bdín, Janov, Kalivody, Kounov u Rakovníka, Kozojedy, Kroučová, Lhota pod Džbánem, Milý, Mutějovice, Pochvalov, Přerubnice, Smilovice, Srbeč, Třeboc,

Okres Louny:

Brodec, Brínkov, Deštnice, Divice, Dolní Ročov, Doumoušice, Dubčany u Liběšic, Horní Ročov, Hořany u Zbrašína, Hřivice, Kluček, Konětopy u Pnětluk, Lhota u Nečemic, Liběšice u Žatce, Lipno, Líčkov, Markvarec u Hřivic, Nečemice, Pnětluky, Sádek u Deštnice, Senkov, Solopysky u Loun, Třeskonice, Tuchořice, Úlovice, Vinařice u Loun, Zbrašín.

2. Chmelařská poloha Údolí Zlatého potoka:**Okres Rakovník:**

Bukov u Hořoviček, Děkov, Hokov, Hořovičky, Kolečov, Nová Ves u Rakovníka, Svojetín, Vlkov u Rakovníka, Vrbice u Hořoviček.

Okres Louny:

Běsno, Bílenec, Blšany, Černčice u Petrohradu, Dobříčany, Drahonice u Lubence, Holedeč, Kryry, Ležky, Liběšovice, Libkovice, Libořice, Lubenec, Lužec, Malá Černoc, Měcholupy u Žatce, Mukoděly, Očihov, Očihovec, Petrohrad, Podbořany, Přiběnice, Siřem, Soběchleby u Podbořan, Stachov u Blšan, Stebno u Petrohradu, Stránky, Strojetic u Podbořan, Valov, Veletice, Velká Černoc, Vidhostice, Vroutek, Želeč u Žatce, Železná u Libořic.

II. CHMELAŘSKÁ OBLAST ÚŠTĚCKO:**Okres Litoměřice:**

Bechlín, Brňany, Brocno, Brozany, Brzánky, Břehoryje, Bříza, Budyně nad Ohří, Býčkovice, Ctiněves, Čakovice u Radouně, Černěves, Černouček, Čížkovic, Děčany, Dobříň, Doksany, Dolánky nad Ohří, Dolní Chobolice, Drahozub, Držovice, Dubany, Dubičná, Dušníky, Encovany, Habřina u Úštěku, Hněvice, Horní Beřkovice, Horní Chobolice, Horní Nezly, Horní Řepčice, Hostěnice u Brozan, Hošťka u Roudnice nad Labem, Hrobce, Hrušovany, Chcezub, Chodouny, Chotiněves, Chudoslavice, Chvalín, Jenčice, Jištěrpy, Kalovice, Keblice, Kleneč, Kochovice, Konojedy, Kostelec nad Ohří, Kostomlaty pod Řípem, Krabčice u Roudnice nad Labem, Křešín, Křešice u Litoměřic, Křešov, Kyškovice, Levousy, Lhota u Úštěku, Liběšice u Litoměřic, Libínky, Libkovice pod Řípem, Libochovice, Libotenice, Litoměřice, Lounky, Lovosice, Lukavec u Lovosic, Lukov u Úštěku, Malešov u Hošťky, Mastířovice, Maškovic, Mladé, Mnetěš, Nížebohy, Nové Dvory u Doksán, Nučnice, Nučnický, Okna u Polep, Oleško u Rohatců, Ostré, Písty, Ploskovice, Počeplice, Podlusky, Podsedice, Polepy, Poplze, Předonín, Přestavlky u Roudnice nad Labem, Račice u Štětí, Račiněves, Radešín u Martiněvsi, Radouň u Štětí, Radovesice u Libochovic, Rašovice u Kalovic, Robeč, Rohatce, Rochov, Rochov u Tetčiněvsi, Roudnice nad Labem, Roudníček, Rovné pod Řípem, Sedlec u Libochovic,

Sedlec u Litoměřic, Semeč, Siřejovice, Snědovice, Soběnice, Solany, Srdov, Starý Týn, Strachaly, Strážišť u Drahozube, Střížovice u Snědovic, Sukorady, Sulejovice, Svařenice, Štětí, Tetčiněves, Těchobuzice, Trnobrany, Trnovany u Litoměřic, Trnová u Polep, Třeboutice, Třebutičky, Újezd u Chcezube, Úpohlavy, Úštěk, Velešice u Hošťky, Velký Hubenov, Velký Újezd u Litoměřic, Vesce pod Řípem, Vetlá, Vědlice, Vědomice, Vchynice, Vražkov, Vrbice u Roudnice nad Labem, Vrbka u Roudníčku, Vrutice, Záhořany u Litoměřic, Záluží u Roudnice nad Labem, Zimoř, Žabovřesky nad Ohří, Želechovice, Židovice nad Labem.

Okres Česká Lípa:

Blíževdly, Domašice, Holany, Litice, Loubí pod Vlhostěm, Skalka u Blíževdel, Zahradky u České Lípy.

Okres Mělník:

Brozánky, Bukol, Býkev, Cítov, Daminěves, Dolní Beřkovice, Dušníky nad Vltavou, Horní Počaply, Hořín, Hostín u Vojkovic, Chramostek, Chudolazy, Jenišovice u Mělníka, Jeviněves, Křivenice, Křivousy, Ledčice, Lešany u Nelahozevsi, Lužec nad Vltavou, Medonosy, Mlčechvosty, Nelahozeves, Nová Ves u Nelahozevsi, Nové Ouholice, Spomyšl, Strážnice u Mělníka, Střednice, Tupadly, Veltrusy, Vepřek, Vliněves, Vojkovic u Kralup nad Vltavou, Vraňany, Vrbno u Mělníka, Všestudy u Veltrus, Vysoká u Mělníka, Zlečín, Želízky.

Okres Kladno:

Budihostice, Chržín, Loucká, Miletice u Velvar.

Chmelařská poloha Polepská Blata:**Okres Litoměřice:**

Černěves, Encovany, Hošťka u Roudnice nad Labem, Hrušovany, Chodouny, Kochovice, Křešice u Litoměřic, Libínky, Lounky, Malešov u Hošťky, Mastířovice, Nučnice, Okna u Polep, Polepy, Svařenice, Trnová u Polep, Třeboutice, Vetlá, Vrbice u Roudnice nad Labem, Vrutice, Záhořany u Litoměřic.

III. CHMELAŘSKÁ OBLAST TRŠICKO:**Okres Olomouc:**

Bělkovice, Bohuňovice, Bukovany u Olomouce, Bystročice, Čechovice, Dolany u Olomouce, Doloplazy u Olomouce, Dubčany u Cholíny, Hlušovice, Hněvotín, Hostkovice, Cholína, Chomoutov, Krčmaň, Lipňany, Loučany na Hané, Majetín, Moravská Loděnice, Náměšť na Hané, Odrlice, Olomouc-město, Přaslavice u Olomouce, Přestavlky, Senice na Hané, Senička, Suchonice, Svěsdlice, Štarnov, Topolany u Olomouce, Tověř, Tršice, Trusovice, Uničov, Vaca-

novice, Velká Bystřice, Velký Týnec, Velký Újezd, Zákřov, Žerůvky.

Okres Přerov:

Brodek u Přerova, Buk, Čechy, Čekyně, Čelechovice u Přerova, Dolní Újezd u Lipníka nad Bečvou, Domaželice, Kojetín, Kokory, Lazníčky, Lazníky, Lhotka u Přerova, Lipník nad Bečvou, Líšná u Přerova, Lýsky, Nelešovice, Osek nad Bečvou, Penčice,

Penčičky, Prosenice, Proseničky, Prusy, Předmostí, Přerov, Radvanice u Lipníka nad Bečvou, Slavíč, Sobíšky, Staměřice, Stará Ves u Přerova, Tovačov, Trnávka u Lipníka nad Bečvou, Tupec, Újezdec u Přerova, Veselíčko u Lipníka nad Bečvou, Vinary u Přerova, Výkleky, Zábeštní Lhota, Žeravice.

Okres Prostějov:

Hrdibořice, Hrubčice.

163

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 14. listopadu 1995 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Irskem o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 29 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 21. dubna 1996.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Irskem

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku

v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Irsko,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v Irsku:

- (i) daň z příjmů;
 - (ii) daň korporací; a
 - (iii) daň z kapitálových zisků;
- (dále nazývané „irská daň“);

b) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

5. Pokud bude v Irsku zavedena daň z majetku, bude se tato smlouva vztahovat i na tuto daň.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Irsko“ zahrnuje i každou oblast mimo území výsostných vod Irska, která v souladu s mezinárodním právem byla nebo může být podle zákonů Irska týkajících se kontinentálního šelfu označena jako území, na němž mohou být vykonávána práva Irska týkající se mořského dna a podloží a jejich přírodních zdrojů;

- b) výraz „Česká republika“ znamená území České republiky, na kterém jsou podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Irsko;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje právnickou osobu nebo nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- h) výraz „státní příslušník“ označuje:
- (i) v případě Irska každého irského občana a každou právnickou osobu, sdružení nebo jiný subjekt zřízený podle práva platného v Irsku;
 - (ii) v případě České republiky
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem České republiky;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v České republice;
 - i) výraz „příslušný úřad“ označuje
 - (i) v případě Irska komisaře daňového úřadu nebo jejich zmocněného zástupce; a
 - (ii) v případě České republiky ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který zde není definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4 Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodů příjmu ze

zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném z obou států, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním občanem;
- d) jestliže je tato osoba státním občanem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5 Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, jehož prostřednictvím podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavbu, montáž nebo instalační projekt, nebo dozor nad nimi, avšak pouze trvalí tato stavba, projekt nebo dozor déle než 12 měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu

po jedno nebo více období přesahující v úhrnu více než šest měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období a poskytování služeb vyžaduje užití zařízení umístěných ve druhém smluvním státě.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení pro podnikání, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, kdyby byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by z tohoto trvalého zařízení nečinily stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě, jestliže v tomto státě vykonává svoji činnost pouze prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžbu nebo povolení těžby nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s přihlédnutím k ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku vynaložené na účely této stálé provozovny včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku

jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů nebo zisků, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodí rezidentem.

3. Pro účely tohoto článku zisky pobírané z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě zahrnují i zisky plynoucí z nájemného z lodí nebo letadel, pokud jsou tyto lodě nebo letadla provozovány v mezinárodní dopravě nebo pokud jsou takové zisky z nájemného spojeny s ostatními zisky uvedenými v odstavci 1 tohoto článku.

4. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmín-

kami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislymi, mohou jakékoliv zisky, které by, nebyť těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu – a následně zdaní – zisky, které podniku druhého smluvního státu byly zdaněny v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi oběma podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislymi podniky, může druhý stát upravit přiměřeně částku daně jim uložené z těchto zisků. Při stanovení této úpravy se vezme náležitý zřetel na jiná ustanovení této smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže příjemce je společnost, která přímo vlastní nejméně 25 % podílů s hlasovacím právem společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, a zahrnuje jakýkoli příjem nebo rozdělení zisku, které jsou podle daňových předpisů toho smluvního státu, v němž je společnost, která vyplácí dividendy nebo rozdílí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, podnikatelskou činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednic-

tvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, budou zdaněny pouze v tomto druhém státě, pokud je tento rezident skutečným vlastníkem úroků.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo doložkou o účasti na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjem z obligací a dluhopisů včetně prémie a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy a rovněž veškerými dalšími příjmy, které patří mezi příjmy z půjčených peněz podle práva toho státu, v němž je jejich zdroj, avšak nezahrnuje jakýkoli příjem, který je považován za dividendu podle článku 10.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž mají úroky zdroj, podnikatelskou činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle případu.

4. Jestliže částka úroků, posuzováno se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků nebo které jeden i druhý udržují s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, může být v tomto případě zdaněna

podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže je příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, nepřesáhne daň takto stanovená 10 % z hrubé částky licenčních poplatků. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo právo na užití jakéhokoliv autorského práva k literárnímu, uměleckému nebo vědeckému dílu (včetně kinematografických filmů nebo filmů a pásek nebo jiných prostředků užívaných pro rozhlasové a televizní vysílání), jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by

byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě podléhat zdanění podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení podílů, práv nebo účastí na společnosti, jiné právnické osobě nebo osobní společnosti, jejíž majetek pozůstává hlavně z nemovitého majetku nebo z práv na takovémto majetku, který je umístěn v jednom smluvním státě, nebo z podílů na společnosti, jejíž majetek pozůstává hlavně z nemovitého majetku nebo práv na takovémto majetku, který je umístěn v jednom smluvním státě, mohou být zdaněny ve státě, ve kterém je nemovitý majetek umístěn, jestliže podle práva tohoto státu podléhají takovéto zisky stejným daňovým pravidlům jako zisky ze zcizení nemovitého majetku.

3. Zisky jiné než uvedené v odstavci 2 tohoto článku ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

4. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

5. Zisky ze zcizení jakéhokoli jiného majetku, než který je uveden v předcházejících odstavcích tohoto článku, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy mohou být příjmy zdaněny také v druhém smluvním státě:

- a) jestliže má pravidelně k dispozici stálou základnu ve druhém smluvním státě pro účely provozování svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, kterou lze přičíst této stále základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo
- b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě po jedno nebo více období přesahuje v úhrnu 183 dnů v jakémkoli dvanáctiměsíčním období v příslušném daňovém roce tohoto druhého státu; v takovém případě jen taková část příjmů, které plynou z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vzdělávací nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 21 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dnů v příslušném daňovém roce tohoto druhého státu, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdu k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

Článek 18

Penze a anuity

1. Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu a jakékoli anuity vyplácené tomuto rezidentu podléhají s přihlédnutím k ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění pouze v tomto státě.

2. Výraz „anuita“ znamená stanovenou částku placenou opakovaně ve stanovených lhůtách po dobu života nebo během určitého nebo zjiitelného časového období na základě závazku platit náhradou za odpovídající a plnou úhradu v penězích nebo penězi vyjadřitelnou.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu orgánu při výkonu funkcí vládní povahy podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen za účelem poskytování těchto služeb.
2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní úřad tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu

úřadu při výkonu funkcí vládní povahy podléhají zdanění jen v tomto státě.

- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s podnikatelskou činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Studenti

Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Profesoři a učitelé

1. Profesor nebo učitel, který navštíví jeden ze smluvních států na dobu nepřesahující dva roky pouze za účelem výuky nebo provádění pokročilého studia (včetně výzkumu) na universitě, vysoké škole nebo jiné uznávané výzkumné instituci nebo zařízení pro vyšší vzdělávání v tomto smluvním státě a který byl bezprostředně před takovou návštěvou rezidentem druhého smluvního státu, bude osvobozen od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě z odměn za takovou výuku nebo výzkum na období nepřesahující dva roky dne, kdy poprvé navštíví tento smluvní stát za takovým účelem. Fyzická osoba bude oprávněna k výhodám podle tohoto článku pouze jednou.

2. Předchozí ustanovení tohoto článku se neuplatní na odměny, které profesor nebo učitel obdrží za provádění výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn v prvé řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 22

Jiné příjmy

1. Části příjmů osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících částech této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, jestliže skutečný vlastník takových příjmů, který je rezidentem v některém

smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, s ohledem na které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 23

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi a letadly, které jsou používány v mezinárodní dopravě, a movitým majetkem souvisejícím s provozováním takovýchto lodí a letadel podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 24

Vyloučení dvojího zdanění

1. S přihlédnutím k ustanovením právních předpisů Irska, které upravují zápočet daně zaplacené mimo území Irska na daň v Irsku (které se nedotknou celkového smyslu Smlouvy):

- a) bude česká daň placená na základě právních předpisů České republiky a v souladu s touto smlouvou, ať přímo nebo srážkou ze zisků, příjmů nebo zdanitelných výnosů ze zdrojů v České republice (s výjimkou v případě dividend daně zaplacené ze zisků, z nichž se vyplácejí dividendy) započtena na irskou daň připadající na tytéž zisky, příjmy nebo zdanitelné výnosy, z nichž byla vypočtena česká daň;
- b) v případě dividend placených společnostmi, která je rezidentem v České republice, společnostmi, která je rezidentem v Irsku a která kontroluje přímo či nepřímou nejméně 10 % podílů s hlasovacím právem na společnosti vyplácející dividendy, bude zápočet (vedle české daně, která může být započtena podle ustanovení písmene a) tohoto od-

stavce) brát v úvahu i českou daň zaplacenou společností ze zisků, z nichž se dividendy vyplácejí.

2. V případě rezidenta České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmů nebo majetku, které mohou být podle ustanovení této smlouvy rovněž zdaněny v Irsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Irsku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Irsku.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku se bude mít za to, že zisky, příjmy, zisky z majetku a majetek vlastněné rezidentem jednoho smluvního státu, které mohou být zdaněny v druhém smluvním státě v souladu s touto smlouvou, mají zdroj v tomto druhém smluvním státě.

4. Pokud bude v souladu s ustanoveními této smlouvy příjem obdrženy nebo majetek vlastněný rezidentem smluvního státu osvobozen ze zdanění v tomto státě, může tento stát při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku takového rezidenta vzít v úvahu tento osvobozený příjem nebo majetek.

5. Pokud jsou příjmy nebo zisky zcela nebo zčásti osvobozeny podle jakéhokoli ustanovení této smlouvy ze zdanění v jednom smluvním státě a fyzická osoba podle platných zákonů v druhém smluvním státě podléhá zdanění z uvedeného příjmu nebo zisku s přihlédnutím k částce takového příjmu nebo zisku, která je poukázána do tohoto druhého státu nebo je v něm přijata, a nikoli s přihlédnutím k celkové částce tohoto příjmu nebo zisku, pak se daňové osvobození podle této smlouvy v prvně zmíněném státě uplatní pouze na tu část příjmu nebo zisku poukazovanou do druhého státu nebo v něm přijatou.

6. Jestliže po podpisu této smlouvy poskytne Česká republika úlevu ze zdanění dividend mezi společnostmi, oznámí to neprodleně Irsku a vstoupí v jednání v zájmu stanovit nová ustanovení k poskytnutí zápočtu na daň z dividend povoleného Českou republikou.

Článek 25

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu za stejných okolností. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1

uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9 odst. 1, článku 11 odst. 4 a článku 12 odst. 5, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Podobně jakékoli dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smluveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

Článek 26

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod článek 25 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním občanem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Každá dosažená dohoda bude provedena

bez ohledu na jakákoli časová omezení obsažená ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 27

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace takto vyměněné budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (*ordre public*).

Článek 28

Diplomaté a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29

Vstup v platnost

Smluvní státy si navzájem písemně oznámí diplomatickou cestou, že byly splněny postupy požadované jejich právním řádem pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost datem pozdějšího oznámení a bude se uplatňovat:

(a) v Irsku:

- (i) pokud jde o daň z příjmu a daň ze zisků z majetku, na každý daňový rok začínající 6. dubna nebo později v roce následujícím po datu, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- (ii) pokud jde o daň společností, na každý finanční rok začínající 1. ledna nebo později v roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;

(b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky přijaté k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude

vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu vypovědět kdykoli po pěti letech od data, kdy Smlouva vstoupila v platnost, za předpokladu, že nejméně šestiměsíční písemná nota byla dána diplomatickou cestou. V takovém případě se Smlouva přestane uplatňovat:

(a) v Irsku:

- (i) pokud jde o daň z příjmu a daň ze zisků z majetku, na každý daňový rok začínající 6. dubna nebo později v roce následujícím po datu, v němž uplyne období stanovené v uvedené notě;
- (ii) pokud jde o daň společností, na každý finanční rok začínající 1. ledna nebo později v roce následujícím po datu, v němž uplyne období stanovené v uvedené notě;

(b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy přijaté k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na příjem a majetek zdanitelný za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 14. listopadu 1995 v českém a anglickém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:

Ivan **Kočárník** v. r.

místopředseda vlády a ministr financí

Za Irsko:

Marie **Cross** v. r.

mimořádná a zplnomocněná velvyslankyně

164

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že výměnou nót ze dne 24. ledna a 27. února 1996 v Bonnu a Praze byla sjednána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zřízení turistických stezek protínajících státní hranice.

Tato dohoda byla sjednána na základě článku 3 odst. 1 Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o malém pohraničním styku na turistických stezkách a v turistických zónách a o překračování státních hranic ve zvláštních případech ze dne 3. listopadu 1994, vyhlášené pod č. 237/1994 Sb.

Dohoda vstoupila v platnost dnem 27. února 1996.

České znění české note a překlad německé note se vyhláší současně.

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ

Č. j.: 510-511.13/3 TSR

VERBÁLNÍ NÓTA

Ministerstvo zahraničních věcí má čest sdělit Velvyslanectví České republiky, vzhledem k jednání mezi expertní delegací Spolkové republiky Německo a expertní delegací České republiky o zřízení turistických stezek protínajících hranice, které proběhlo ve dnech 27. – 29. listopadu 1995 v Chamu, konečný text Ujednání mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o zřízení turistických stezek protínajících hranice, jehož znění by mělo být následující:

1. Vláda Spolkové republiky Německo a vláda České republiky se dohodly na základě článku 3 odst. 1 Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o malém pohraničním styku na turistických stezkách a v turistických zónách a o překračování státních hranic ve zvláštních případech ze dne 3. listopadu 1994 (dále jen „Dohoda“) na zřízení následujících turistických stezek protínajících hranice:

Část hranic Svobodného státu Bavorsko

Označení	Hraniční úsek	Průsečík se státními hranicemi	Druhy využití Poznámky
Ferdinandsthal – Debrník/Deffernik	X	u hlavního hraničního znaku 5	pěší, cyklisté a lyžaři
Hofberg – Fleky/ /Vorder-Flecken	IX	u hlavního hraničního znaku 9	pěší, cyklisté a lyžaři
Hochstraße – Ovčí vrch/ /Schafberg	VIII	u hlavního hraničního znaku 17	pěší, cyklisté a lyžaři
Kreutzstein – Křížový Kámen	V	u mezilehlého hraničního znaku 12/6	pěší, cyklisté, lyžaři, jezdci na koních a koňské potahy a vozíčkáři
Hatzenreuth – Starý Hrozňatov/Altkinsberg	III	u mezilehlého hraničního znaku 19/3	pěší, cyklisté, lyžaři a vozíčkáři
Hammermühle – Libá (Dubina)/Liebenstein (Eichelberg)	II	mezi mezilehlými hraničními znaky 20/4 a 20/5	pěší, cyklisté a lyžaři

Část hranic Svobodného státu Sasko

Označení	Hraniční úsek	Průsečík se státními hranicemi	Druhy využití Poznámky
Deutschkatharinenberg – Hora sv. Kateřiny/ /Katharinaberg	XIII	u hlavního hraničního znaku 3	pěší, cyklisté, lyžaři a vozíčkáři
Fürstenau – Fojtovice/ /Voitsdorf	X	u hlavního hraničního znaku 6	pěší
Rosenthal – Jílové/ /Sněžník/Schneeberg	VIII	u hlavního hraničního znaku 17	pěší, cyklisté a vozíčkáři
Sebnitz – Mikulášovice/ /Tanečnice/Nixdorf	VI	mezi mezilehlými hraničními znaky 7/29 a 7/30	pěší
Steinigtwolmsdorf – Lobendava/Severní/ /Hilgersdorf	IV	u hlavního hraničního znaku 26	pěší
Waltersdorf – Dolní Světlá/Lichtenwalde	II	mezi základním hraničním znakem II/1 a mezilehlým hraničním znakem 1/1	pěší, cyklisté, lyžaři a vozíčkáři ¹⁾

Poznámka:

¹⁾ Vozíčky se spalovacími motory nejsou povoleny.

2. Překračování státních hranic na turistických stezkách uvedených v bodě 1 je povoleno zpravidla denně od 6.00 hod. do 22.00 hod. v době od 1. dubna do 30. září a od 8.00 hod. do 18.00 hod. v době od 1. října do 31. března.

Na turistické stezce Kreuzstein – Křížový Kámen je překračování státních hranic povoleno denně od 6.00 hod. do 22.00 hod. v době od 1. června do 31. října a od 8.00 hod. do 18.00 hod. v době od 1. prosince do 31. března.

3. Otevření výše uvedených turistických stezek se uskuteční dne 1. března 1996.

4. Průběh turistických stezek na jednotlivých výsostných územích bude sdělen formou zvláštních diplomatických nót.

Pokud vláda České republiky vyjádří souhlas s návrhy Spolkové republiky Německo, vytvoří tato verbální nóta a odpovědní nóta Ministerstva zahraničních věcí, vyjadřující souhlas vlády České republiky, Ujednání mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky, které vstoupí v platnost datem odpovědní nóty a bude platit po dobu platnosti Dohody.

Velvyslanectví Spolkové republiky Německo využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo Velvyslanectví České republiky o své hluboké úctě.

Bonn, 24. ledna 1996

Velvyslanectví
České republiky

Bonn

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ

Č. j.: 81.852/96-MPO

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky projevuje úctu Velvyslanectví Spolkové republiky Německo a má čest potvrdit příjem nóty č. j.: 510-511.13/3 TSR ze dne 24. ledna 1996, kterou se v návaznosti na jednání uskutečněné delegacemi expertů ve dnech 27. – 29. listopadu 1995 v Chamu navrhuje uzavření Dohody mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zřízení turistických stezek protínajících státní hranice tohoto znění:

„Ministerstvo zahraničních věcí má čest navrhnout Velvyslanectví České republiky, s odvoláním na jednání expertů Spolkové republiky Německo a České republiky o zřízení přeshraničních turistických stezek, která se konala v Chamu ve dnech 27. – 29. listopadu 1995, uzavření Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o zřízení přeshraničních turistických stezek, která má mít následující znění:

1. Vláda Spolkové republiky Německo a vláda České republiky sjednávají na základě článku 3 odst. 1 Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky o malém pohraničním styku na turistických stezkách a v turistických zónách a o překračování státních hranic ve zvláštních případech z 3. listopadu 1994 (dále jen „Dohoda“) zřízení následujících turistických stezek protínajících státní hranice:

Část státních hranic se Svobodným státem Bavorsko

název	hraniční úsek	průsečík na státních hranicích	režim poznámka
Debrník – Ferdinandsthal	X	u hlavního hraničního znaku 5	pěší, cyklisté a lyžaři
Fleky – Hofberg	IX	u hlavního hraničního znaku 9	pěší, cyklisté a lyžaři
Ovčí vrch – Hochstraße	VIII	u hlavního hraničního znaku 17	pěší, cyklisté a lyžaři
Křížový Kámen – Kreuzstein	V	u mezilehlého hraničního znaku 12/6	pěší, cyklisté, lyžaři, jezdci na koních, koňská spřežení a vozíčkáři
Starý Hrozňatov – Hatzenreuth	III	u mezilehlého hraničního znaku 19/3	pěší, cyklisté, lyžaři a vozíčkáři
Libá/Dubina – Hammermühle	II	mezi mezilehlými hraničními znaky 20/4 a 20/5	pěší, cyklisté a lyžaři

Část státních hranic se Svobodným státem Sasko

název	hraniční úsek	průsečík na státních hranicích	režim poznámka
Hora Svaté Kateřiny – Deutschkatharinenberg	XIII	u hlavního hraničního znaku 3	pěší, cyklisté, lyžaři a vozíčkáři
Fojtovice – Fürstenau	X	u hlavního hraničního znaku 6	pěší

Jílové/ /Sněžník – Rosenthal	VIII	u hlavního hraničního znaku 17	pěší, cyklisté a vozičkáři
Mikulášovice/ /Tanečnice – Sebnitz	VI	mezi mezilehlými hraničními znaky 7/29 a 7/30	pěší
Lobendava/ /Severní – Steinigtwolmsdorf	IV	u hlavního hraničního znaku 26	pěší
Dolní Světlá – Waltersdorf	II	mezi základním hraničním znakem II/1 a mezilehlým hraničním znakem 1/1	pěší, cyklisté, lyžaři a vozičkáři ¹⁾

Poznámka:

¹⁾ Vozíky se spalovacími motory nejsou dovoleny.

2. Překračování státních hranic na turistických stezkách uvedených v bodě 1 je povoleno zpravidla denně od 06.00 hod. do 22.00 hod. v době od 1. dubna do 30. září a od 08.00 hod. do 18.00 hod. v době od 1. října do 31. března.

Na turistické stezce Křížový Kámen – Kreuzstein je povoleno překračování státních hranic denně od 06.00 hod. do 22.00 hod. v době od 1. června do 31. října a od 08.00 hod. do 18.00 hod. v době od 1. prosince do 31. března.

3. Otevření výše uvedených turistických stezek se uskuteční dne 1. března 1996.

4. Průběh turistických stezek na jednotlivých výsostných územích bude sdělen formou zvláštních diplomatických nót.

Pokud vláda České republiky vyjádří svůj souhlas s návrhy vlády Spolkové republiky Německo, bude tato verbální nota a odpovědní nota Ministerstva zahraničních věcí vyjadřující souhlas vlády České republiky tvořit Dohodu mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou České republiky, která vstoupí v platnost datem odpovědní noty a zůstane v platnosti po stejnou dobu jako Dohoda.

Ministerstvo zahraničních věcí využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo Velvyslanectví České republiky svojí úctou.“

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky má čest sdělit, že vláda České republiky souhlasí s návrhy vlády Spolkové republiky Německo. V souladu s tím tvoří nota Velvyslanectví Spolkové republiky Německo a tato nota Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o zřízení turistických stezek, která vstoupí v platnost dne 27. 2. a bude platná po dobu platnosti Dohody.

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo Velvyslanectví Spolkové republiky Německo svou úctou.

V Praze dne 27. 2. 1996

Velvyslanectví
Spolkové republiky Německo

Praha

165

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. března 1996 byla v Záhřebu podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o bezvízových cestách občanů.

Dohoda na základě svého článku 11 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 9. června 1996. Tímto dnem pozbyla platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o zrušení vízové povinnosti ze dne 8. října 1964, vyhlášená pod č. 13/1965 Sb.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky
o bezvízových cestách občanů

Vláda České republiky a vláda Chorvatské republiky (dále jen „smluvní strany“), vedeny přáním rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma státy a s cílem usnadnit cestovní režim pro občany svých států, se dohodly takto:

Článek 1

1. Občané států obou smluvních stran, kteří jsou držiteli platných cestovních dokladů uvedených v příloze této dohody, mohou vstupovat na území státu druhé smluvní strany, vystupovat z něj, projíždět jím a pobývat zde bez víz za účelem pobytu ne delšího než devadesát (90) dnů.

2. Pro pobyt delší než devadesát (90) dnů nebo pro pobyt za účelem výdělečné činnosti si občané státu jedné smluvní strany musí před vstupem na území státu druhé smluvní strany opatřit víza tohoto státu.

Článek 2

1. Občané státu jedné smluvní strany, kteří jsou členy diplomatické mise nebo konzulárního úřadu na území státu druhé smluvní strany a jsou držiteli platných diplomatických nebo služebních pasů, mohou pobývat na území státu druhé smluvní strany po dobu svého služebního přidělení bez víz.

2. Občané státu jedné smluvní strany, rodinní příslušníci osob uvedených v odstavci 1 tohoto článku, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti a jsou držiteli platných diplomatických nebo služebních pasů, mohou po dobu jejich přidělení pobývat na území státu druhé smluvní strany bez víz.

Článek 3

Občané státu jedné smluvní strany mohou vstupovat na území státu druhé smluvní strany na kterém-

koliv hraničním přechodu určeném pro mezinárodní styk.

Článek 4

Smluvní strany se budou neprodleně diplomatickou cestou vzájemně informovat o přijatých změnách vnitrostátních právních předpisů upravujících podmínky pro vstup, pobyt a vycestování.

Článek 5

Občané státu jedné smluvní strany jsou povinni při pobytu na území státu druhé smluvní strany dodržovat jeho zákony a ostatní obecně závazné právní předpisy.

Článek 6

Touto dohodou není dotčeno právo obou smluvních stran odepřít vstup nebo pobyt občanům státu druhé smluvní strany, kteří by mohli ohrozit bezpečnost nebo veřejný pořádek, jakož i osobám bez dostatečných prostředků na krytí nákladů spojených s pobytem.

Článek 7

1. Každá ze smluvních stran si ponechává právo odepřít vstup nebo pobyt na svém území nežádoucím osobám.

2. Smluvní strany se zavazují přijímat na území svých států bez překážek občany svých států.

Článek 8

1. Každá smluvní strana může dočasně pozastavit provádění této dohody zcela nebo zčásti z důvodů bezpečnosti, ochrany veřejného pořádku, ochrany zdraví obyvatelstva nebo jiných závažných důvodů, kromě případů uvedených v článku 7 odst. 2.

2. Zavedení nebo zrušení výše zmíněných ochranných opatření bude druhé smluvní straně neprodleně sděleno diplomatickou cestou a vstoupí v platnost dnem doručení tohoto sdělení druhé smluvní straně.

Článek 9

Občané státu smluvní strany, kteří na území státu druhé smluvní strany ztratí platný cestovní doklad, vycestují ze státu pobytu na nový platný cestovní doklad vystavený příslušnou diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem.

Článek 10

1. Smluvní strany si diplomatickou cestou vymění vzory platných cestovních dokladů.

2. V případě změny platných cestovních dokladů nebo zavedení nových druhů cestovních dokladů si smluvní strany diplomatickou cestou vymění jejich vzory nejpozději třicet (30) dnů před jejich zavedením.

Článek 11

1. Tato dohoda podléhá schválení v souladu s vni-

Za vládu
České republiky:

RNDr. Alexandr **Vondra** v. r.
první náměstek ministra
zahraničních věcí

trostátními právními předpisy států obou smluvních stran a vstoupí v platnost uplynutím třicátého (30.) dne ode dne doručení pozdější nóty, kterými se smluvní strany informují o jejím vnitrostátním schválení.

2. Dnem vstupu této dohody v platnost pozbývá platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou Dohoda o zrušení vízové povinnosti mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie z 8. října 1964.

Článek 12

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Každá ze smluvních stran ji může vypovědět. Platnost Dohody skončí uplynutím devadesáti (90) dnů ode dne doručení písemného oznámení výpovědi diplomatickou cestou druhé smluvní straně.

Dáno v Zábřehu dne 5. března 1996 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a chorvatském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Chorvatské republiky:

Dr. Ivan **Šimonovič** v. r.
první náměstek ministra
zahraničních věcí

Příloha

k Dohodě mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o bezvízových cestách občanů

Platnými cestovními doklady ve smyslu této dohody jsou:

1. Pro občany České republiky:

- a) diplomatický pas
- b) služební pas
- c) cestovní pas
- d) námořnická knížka
- e) cestovní průkaz.

2. Pro občany Chorvatské republiky:

- a) diplomatický pas
- b) služební pas
- c) cestovní pas
- d) námořnická knížka
- e) cestovní průkaz.

166

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 1. června 1995 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o vědeckotechnické spolupráci.

Dohoda na základě svého článku 9 vstoupila v platnost dnem podpisu a tímto dnem pozbyla platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Čínskou lidovou republikou Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Čínské lidové republiky o vědeckotechnické spolupráci ze dne 6. května 1952.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky
o vědeckotechnické spolupráci

Vláda České republiky a vláda Čínské lidové republiky (dále jen „smluvní strany“),

v zájmu potřeb rozvoje výzkumu a vývoje, posílení přátelství mezi lidem obou států, podpory spolupráce v oblasti výzkumu a vývoje a hospodářské spolupráce mezi oběma státy,

se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany v duchu přátelské spolupráce a na základě rovnosti a vzájemného prospěchu budou provádět formou výměny dosažených výsledků na poli výzkumu a vývoje výzkum a vývoj pro hospodářské potřeby obou států, rozvíjet spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje mezi oběma státy.

Článek 2

Na základě této dohody bude spolupráce v oblasti výzkumu a vývoje zahrnovat:

1. výměnu vědeckých a dalších výzkumných pracovníků tak, aby mohli předávat své vědecké a technické znalosti, zkušenosti a přednášet a mohli se seznámat s výsledky výzkumu a vývoje;

2. výměnu vědeckých informací a dat, laboratorních vzorků a přístrojů;

3. pořádání vědeckých a technologických seminářů, symposií apod.;

4. uskutečňování společných výzkumných a vývojových programů a experimentů a rovněž výměnu výsledků výzkumu a vývoje ve výzkumu a vývoji v tématech společného zájmu;

5. jakékoliv jiné formy vědecké a technické spolupráce, na nichž se smluvní strany dále dohodnou.

Článek 3

Vláda České republiky pověřuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a vláda Čínské lidové republiky pověřuje Státní výbor pro vědu a techniku Čínské lidové republiky zabezpečováním provádění této dohody. Smluvní strany budou na základě této dohody napomáhat spolupráci ve výzkumu a vývoji mezi organizacemi a jinými subjekty.

Článek 4

Všechny osoby vyslané na základě této dohody jsou povinny dodržovat právní předpisy státu, do kterého jsou vyslány.

Článek 5

1. Zacházení s intelektuálním vlastnictvím vzniklým při spolupráci na základě této dohody se bude řídit právními předpisy platnými ve státech smluvních stran.

2. Vědecké a technické informace nemající vlastníka, které budou výsledkem spolupráce na základě této dohody, budou vlastnictvím obou stran. V případě, že bude třeba tyto vědecké a technické informace poskytnout třetí straně, bude způsob s jejich zacházením projednán mezi spolupracujícími organizacemi, pokud nebude spolupracujícími organizacemi písemně stanoveno jinak.

Článek 6

Žádná ustanovení této dohody neovlivňují jiné smlouvy a závazky uzavřené mezi smluvními stranami stejně jako jiné mnohostranné a dvoustranné závazky jimi uzavřené.

Článek 7

Výdaje spojené s plněním této dohody budou hrazeny tou smluvní stranou, které se týkají.

Článek 8

Tato dohoda může být měněna a doplňována jen na základě písemné dohody mezi smluvními stranami.

Článek 9

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu. Dohoda se sjednává na dobu pěti let, pokud jedna ze smluvních stran písemně nejpozději šest měsíců předem neoznámí svůj záměr platnost Dohody ukončit. Ukončení platnosti této dohody nebude mít vliv na

projekty spolupráce zahájené na jejím základě v době její platnosti a ke dni skončení její platnosti neukončené.

Dnem vstupu této dohody v platnost pozbyde platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Čínskou lidovou republikou Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Čínské lidové republiky o vědeckotechnické spolupráci, podepsaná v Pekingu 6. května 1952.

Dáno v Praze dne 1. června 1995 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, čínském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za vládu České republiky:

Prof. Ing. Emanuel **Ondráček** CSc. v. r.
náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy

Za vládu Čínské lidové republiky:

Xu Mingxing v. r.
chargé d'affaires a. i.

167**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. září 1995 byl v Lublani podepsán Prováděcí plán kulturní, školské a vědecké spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Republiky Slovinsko na léta 1995 – 1997.

Prováděcí plán na základě svého článku 35 vstoupil v platnost dnem 4. dubna 1996.

Do textu Prováděcího plánu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

168**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. března 1996 byl v Káhiře podepsán Prováděcí program kulturní a školské spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Egyptské arabské republiky na léta 1996, 1997 a 1998.

Program na základě svého článku 36 vstoupil v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1998. Jeho platnost může být se souhlasem obou stran prodloužena o jeden rok.

Do textu programu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

OPATŘENÍ

Českého statistického úřadu

ze dne 29. května 1996,

kterým se mění a doplňuje program statistických zjišťování na rok 1996

Český statistický úřad podle § 10 odst. 1 zákona č.89/1995 Sb., o státní statistické službě, mění a doplňuje program statistických zjišťování na rok 1996¹⁾ takto :

1. V části I. Statistická zjišťování prováděná Českým statistickým úřadem

- a) poř. č. 30 - Čtvrtletní podnikový výkaz stavebních zakázek, Stav P 6-04, se v bodě 4 mění lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou:

„do 18. kalendářního dne po skončení sledovaného období“,

- b) poř. č. 48 - Roční podnikový výkaz v dopravě, Dop P 5-01

poř. č. 49 - Roční výkaz závodové jednotky v dopravě, Dop Z 5-01

poř. č. 50 - Roční výkaz malé organizace v dopravě, Dop P 15-01

poř. č. 51 - Roční podnikový výkaz ve spojích, Spoj P 5-01

poř. č. 52 - Roční výkaz závodové jednotky ve spojích, Spoj Z 5-01

se v bodech 4 znění v závorce nahrazuje zněním: „... (v případě povinného auditu nejpozději do 30. 6. 1997)“,

- c) poř. č. 100 - Čtvrtletní výkaz podniků povodí, VH P 7a-04

poř. č. 102 - Roční výkaz o vodních tocích a dávkách povrchové vody, VH P 8a-01

se v bodě 2 za slova „Podniky povodí“ připojují slova „s 25 a více zaměstnanci“,

- d) poř. č. 142 se

1. na konci názvu připojují slova „a za rok 1996“,

2. ve značce statistického formuláře za slovo „dotazník“ připojuje výraz „Mzdy P 1996“,

3. v bodě 1 se za slova „2. čtvrtletí 1996“ připojují slova „a za rok 1996.“,

4. v bodě 4 se za datum „do 30.8.1996“ připojují slova „a do 10. 2. 1997“,

- e) poř. č. 138 - Dotazník o technických inovacích, TI 1996 se zrušuje.

2. V části II. písmeno h) Statistická zjišťování prováděná Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR

- a) poř. č. 1 - Výkaz o mateřské škole, Škol (MŠMT) V 1-01

poř. č. 2 - Výkaz o školní družině samostatné – při mateřské škole – při víceletém gymnáziu, Škol (MŠMT) V 2-01

poř. č. 3 - Výkaz o základní škole, Škol (MŠMT) V 3-01

poř. č. 4 - Příloha k výkazu o základní škole o speciálních – specializovaných třídách, Škol (MŠMT) V 3a-01

poř. č. 5 - Výkaz o speciální škole mateřské-základní-zvláštní-pomocné, Škol (MŠMT) V 4-01

poř. č. 6 - Výkaz o speciální střední škole, o odborném učilišti, Škol (MŠMT) V 4a-01

poř. č. 10 - Výkaz o integrované střední škole, centru odborné přípravy, Škol (MŠMT) V 8-01

poř. č. 11 - Příloha k výkazu o integrované střední škole, centru odborné přípravy, Škol (MŠMT) V 8d-01

poř. č. 14 - Výkaz o zařízení pro výkon ústavní-ochranné výchovy, preventivně výchovné péče, Škol (MŠMT) V 14-01

poř. č. 15 - Výkaz o činnosti střediska pro volný čas dětí a mládeže, Škol (MŠMT) 15-01

poř. č. 18 - Výkaz o státní jazykové škole, Škol (MŠMT) V 18-01

poř. č. 19 - Výkaz o domově mládeže, Škol (MŠMT) V 19-01

¹⁾ Program statistického zjišťování na rok 1996 byl uveřejněn v částce 70/1995 Sb.

- poř. č. 24 - Výkaz o základní umělecké škole, Škol (MŠMT) V 24-01
- poř. č. 25 - Výkaz o středním odborném učilišti (SOU), učilišti (U), Škol (MŠMT) V 25-01
- se v bodech 4 mění lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou: „do 18. 10. 1996“ ,
- b) poř. č. 8 se v názvu vypouštějí slova „vyšší odborné škole“, v bodě 2 se vypouštějí slova „a vyšší“ a v bodě 4 se mění lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou: „do 18. 10. 1996“ ,
- c) poř. č. 9 se v názvu vypouštějí slova „vyšší odborné škole“, v bodě 2 se vypouštějí slova „a vyšší“ a v bodě 4 se mění lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou: „do 18. 10. 1996“ ,
- d) poř. č. 17 - Výkaz o společném stravování dětí a mládeže, Škol (MŠMT) V 17-01
- se v bodě 4 mění lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou: „do 5. 11. 1996“ ,
- e) poř. č. 23 - Výkaz o pedagogicko-psychologické poradně, Škol (MŠMT) V 23-01
- se v bodě 4 mění lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou: „do 6. 1. 1997“ ,
- f) poř. č. 27 - Čtvrtletní výkaz o zaměstnancích a mzdách v regionálním školství, Škol (MŠMT) P 1-04
- se v bodě 4 mění lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou: „do 15 dnů po ukončení 1. – 3. čtvrtletí, ve 4. čtvrtletí do 20. 1. 1997“ ,
- g) poř. č. 30 - Výkaz o zahájení školního roku v mateřské škole, Škol (MŠMT) R 1-01
- poř. č. 31 - Výkaz o zahájení školního roku v základní škole, Škol (MŠMT) R 3-01
- poř. č. 32 - Výkaz o zahájení školního roku ve speciální škole mateřské-základní-zvláštní-pomocné, Škol (MŠMT) R 4-01
- poř. č. 33 - Výkaz o zahájení školního roku ve speciální střední škole, odborném učilišti, Škol (MŠMT) R 4a-01
- poř. č. 34 - Výkaz o zahájení školního roku v gymnáziu, střední odborné škole, vyšší odborné škole, konzervatoři, Škol (MŠMT) R 7-01
- poř. č. 35 - Výkaz o zahájení školního roku v zařízení školního stravování, Škol (MŠMT) R 17-01
- poř. č. 36 - Výkaz o zahájení školního roku ve středním odborném učilišti, učilišti, Škol (MŠMT) R 25-01
- poř. č. 37 - Výkaz o zahájení školního roku ve škole/školském zařízení, Škol (MŠMT) R 28-01
- se zrušují,
- h) se doplňuje takto:
- „30. **NÁZEV STATISTICKÉHO ZJIŠŤOVÁNÍ:**
Výkaz o vyšší odborné škole
ZNAČKA STATISTICKÉHO FORMULÁŘE:
Škol (MŠMT) V 10-01
-
1. **Účel statistického zjišťování a jeho obsah**
 Účel statistického zjišťování:
 Potřeby hodnocení vývoje školské soustavy, získání podkladů pro sestavování a zejména rozdělování státního rozpočtu na oblastní orgány státní správy ve školství. Získání podkladů pro zprávu o stavu a vývoji vzdělávací soustavy a zároveň i pro informace pro mezinárodní orgány, zejména UNESCO a OECD.
 Charakteristika zjišťovaných ukazatelů:
 Studijní skupiny podle ročníků, evidenční počet pedagogických pracovníků, národnost žáků, stipendia v minulém školním roce, školné v minulém školním roce, výuka cizím jazykům, žáci podle státního občanství, žáci podle formy studia, studijních oborů, délky a druhu studia a ročníků (tento oddíl výkazu má pohyblivý počet řádků), nově přijatí do 1. ročníku denního studia podle věku a podle předchozího působště.
 2. **Okruh zpravodajských jednotek**
 Vyšší odborné školy bez ohledu na zřizovatele a právní subjektivitu.
 3. **Způsob statistického zjišťování**
 Forma statistického zjišťování: výkaz
 Použitá metoda: vyčerpávající zjišťování
 4. **Periodicita a lhůty k poskytnutí údajů**
 Periodicita statistického zjišťování: roční
 Lhůta k poskytnutí údajů zpravodajskou jednotkou: do 18. 10. 1996
 5. **Orgán provádějící statistické zjišťování**
 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR
 Ministerstvo zdravotnictví ČR (za vyšší zdravotnické školy)“.

Předseda:
 Ing. **Outrata** v. r.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. v zákonu č. 142/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

V čl. I bodu 118 má být poslední odstavec § 220 správně označen „(6)“;

2. v zákonu č. 148/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek

V nadpisu zákona má místo „ze dne 25. dubna 1995“ správně být „ze dne 25. dubna 1996“.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160, 321 728. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. – Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). – Vychází podle potřeby. – Distribuce: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160, 321 728 – Drobný prodej - Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39; Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11; Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1; M. C. DES, Cejl 76; SEVT, a. s., Česká 14; Břeclav: Moravský Jih, J. Palacha 6; České Budějovice: Prospektrum, Kněžská 18; SEVT, a. s., Krajinská 38; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; Cheb: „U Kadleců“, Kamenná 20; Chomutov: DDD Knihkupectví-antikvariát, Ruská 85; Jihlava: Byzantion, Masarykovo nám. 4; VIKOSPOL, Smetanova 2; Kadaň: Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; Karlovy Vary: SEVT, a. s., Sokolovská 53; Kladno: eL VaN, Ke stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo, Klatovy 169/I; Kolín 1: U KAŠKŮ, Karlovo nám. 46; Liberec 1: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Kniha M+M, Lipová 806; Růžička, Šeríková 529/1057; Olomouc: Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14; Profesio, Hollarova 14; SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2; EDICUM, Vojanova 45; Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1; NADATUR, Hyberská 5; PROSPEKTRUM, Na poříčí 7; Praha 2: B. Wellemínová, Dittrichova 13; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP-Štaňková Isabela, Verdunská 1; Praha 8: InFoC Tábor, s. r. o., nám. Dr. Holého 12; JASIPA, Zenklova 60; SEVT, a. s., Pod plynojemem 93; Praha 10: BMSS START, areál VÚ JAWA, V korytech 20; Sokolov: Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Teplice: L+N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Zlín-Louky: INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; Zlín-Malenovice: M. K. – HESPO, areál Pozemních staveb; Znojmo: Houdková, Divišovo nám. 12; Žatec: Prodejna U pivovaru, Žižkovo nám. 76. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklamace: informace na tel. číslo 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.